

2. Tak Ellen, Tak! Ifald Du saa
Vil holde lidt til højre,
At ingen Grene skal os slaa,
Og ingen Siv os tøjre;
Nu snart vil Maanen bygge Bro
Og Nattens Stjerner møde,
Det er jo næsten som vi ro
I Rosenskyer røde.

3. Se dette skønne Aakandebled,
Det mørke, brede, blanke!
Det ankrer her og, ved Du hvad,
Det Samme gjør min Tanke,
Den var paa Rejsen, var paa Vej
Men kom dog ingenvegne,
Beständig landet den hos Dig
Fra alle Verdens Egne.

4. Og Eet, kun Eetmin Hu staartil,
Som nu saa sødt at glide
Alt over Livets Bølgespil
Med Dig og ved Din Side;
Du drager mig saa stærkt, saa ømt
Som Voven disse Pile,
Jeg elsker Dig, og jeg har drømt,
Hvad nu jeg ser Dig smile.

5. Ja Taaren bliver hurtig træt,
Naar man er to om Graaden;
Og Baaden glider mere let,
Naar man er To i Baaden;
Ved hver en Vending, kan Du tro,
Naar gode Raad er dyre,
Skal jeg nok slide, stage, ro,
Og Du kan gjerne styre.

Chr. Richardt.

130. Hør, mine Venner, hør nu engang.

(En Kjerteminde-Vise.)

Poco Allegro.

1. Hør, mi-ne Venner, hør nu engang, hvad jeg har faa't i Sin-de, jeg vil nu syn-ge
for dem en Sang, og den er om Kjerte-minde; der-for du le-ve skal i vort Minde,
stedse den By i Tanken os rinde; den liggernær, og den kan vi, finde læn-ge le-ve Kjerte-minde!

2. Men Byens Goder kjender man ej;
Ellers man vilde finde,
At ingen By, man traf paa sin Vej,
Lignes kan ved Kjerteminde;
Derfor du leve o. s. v.

3. Hvor du i Verden kommer paa Stand,
Vil du en Sømand finde;
En, som er kæk, - hvorfra er han?
Altid fra Kjerteminde;
Derfor du leve o. s. v.

4. Hvis du en Glut til Ægte vil ha'
Og vil en Skønhed vinde:
Træffer du hende, - hvor er De fra?
Jeg er fra Kjerteminde;
Derfor du leve o. s. v.

5. Jeg kunde gjøre Visen saa lang,
Saa hele Natten skulde svinde;
Men om jeg ogsaa blev ved og sang,
Saa blev det om Kjerteminde;
Derfor du leve o. s. v.
Hurra for Kjerteminde!